

VÖSK I ELITSERIEN.

Fantastiskt nog lyckades alltså VÖSK:s förstalag ta sej upp i elitserien just till jubileumsåret!

Det började också väldigt bra med en sensationsseger över Limhamn med 4 1/2 - 3 1/2 . Anders Eriksson stod för den allra största skrällen genom att besegra Ferdinand Hellers. Hellers är verkligen storvilt och det lär vara mycket länge sedan han förlorade en allsvensk match.

De följande tre ronderna gick också bra. Visserligen ett nederlag 2 1/2 - 5 1/2 mot Lund i rond 2, men oavgjort mot starka Wasa och vinst mot Passanten med 4 1/2 - 3 1/2 i femte rond.

VÖSK hade nu gjort sensationellt bra ifrån sej och bedömdes ha goda chanser att klara sej kvar i Elitserien. Match nr 5 mot Rockaden förlorades dock som väntat. Rockaden blev också årets segrare i elitserien med 9 raka segrar!

I sjätte rond var det bortamatch mot Uppsala som låg sist i tabellen och hade förlorat alla matcher. Hade vi vunnit den matchen hade vi haft ett utmärkt läge med hela 7 matchpoäng. Tyvärr blev det förlust istället och VÖSK låg sexa inför slutspelet som skulle bli mycket spännande!

SLUTSPELET

Ronderna 7-9 spelades i Skärholmen på Prince Philip Hotel som erbjöd trevliga spellokaler och en fin Cafeteria vars priser inte var lika bra. Näväl på fredagskvällen spelade VÖSK-arna en mycket spännande match mot Mannheim som låg på sjunde plats. Mannheim hade ett mycket starkt lag men ändå lyckades VÖSK ta 2 1/2 poäng på de fyra första bord. På de fyra sista gick det sämre och slutresultatet blev 2 1/2 - 5 1/2.

På lördagen var det dags att ta sig an Schack 08. Vi låg nu under strecket och Schack 08 låg på en imponerande tredjeplats. En vinst behövdes, annars skulle vi få svårt att hänga kvar. Två partier i rond blev väldigt trevliga ur VÖSK-synpunkt. Dels lyckades Robert Kostelac fullkomligt köra över sin motståndare Rizo Pepic och dels genomförde också Didriksson ett mycket händelserikt parti mot Per Thorén.

Dajdi" lyckades på ett övertygande och publikvänligt sätt bestraffa Falkbeers motgambit.

Vit: Mikael Didriksson VöSK (Falkbeersmotgambit-Nimzowitsch C31)

Svart: Per Thorén schack 08

1. e4 e5 2. f4 d5 3. exd5 c6 (Nimzowitschvarianten. Vanligare är 3...e4) 4. Sc3 (Det bästa draget. Hotar att slå på e5.)

4... cxd5 (?) (Betydligt bättre är 4... fxe4)

5. fxe5 d4 6. Se4 Dd5 7. De2 (I partiet Opocensky-Joher 1914 spelades 7 Ld3

Sc6 8.De2 varpå vit stod klart bättre.)

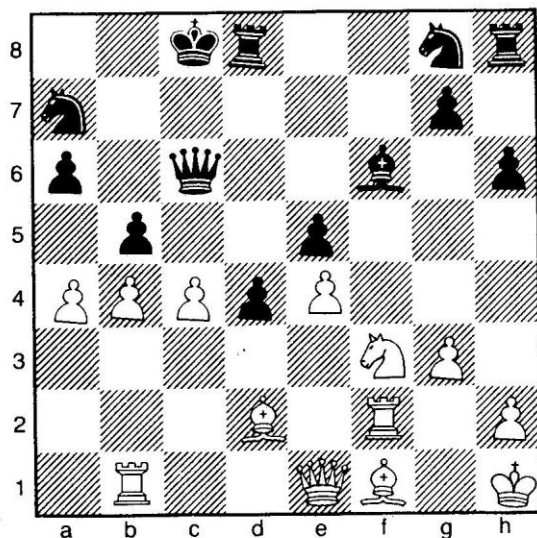
7... Sc6 8. Sf3 Lf5 9. d3 0-0-0?! (Riskabelt, men svart måste chansa!) 10. g3 f6

11. Lg2 (Vit ger tillbaka bonden för snabb utveckling följt av ett angrepp) 11... fxe5

12. 0-0 Lxe4 13. dxe4 Dc5 14. Kh1 h6 15.a3 a6 16.b4 Db5 17.De1! (Vits angrepp har redan hunnit långt. Dessutom ser vits kungsställning svår ut att angripa)

17... Le7 18. Ld2 Lf6 19. a4 Dc4 20. Tb1 b5? (Svart ger upp sitt angrepp och börjar spela defensivt. Här försöker han låsa bönderna, men försvagningen b5 underlättar endast vits uppgift.)

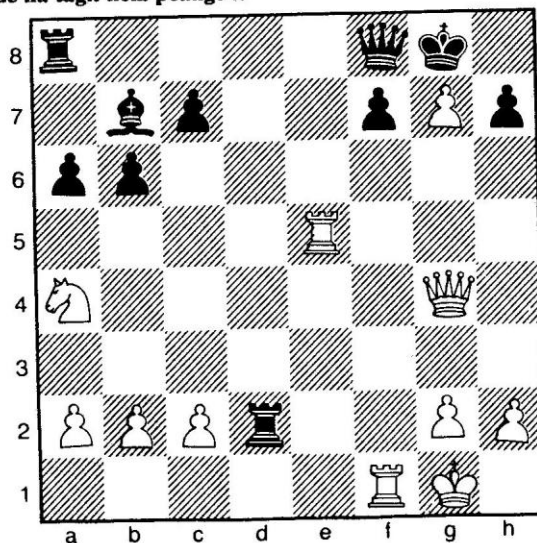
21. Tf2 Sa7 22. Lf1 Dc6 23. c4!

(Vit har avgörande angrepp!)

23... bxc4 24. Lxc4 Kb8 25. De2 Dxa4 26 Lxa6 Se7 27. Tff1 Td6
 28. b5 Th-d8 29. Dd3 Da2 30. Lb4 Te6 31. b6 Sac6 32. Lc5 (Vit kan här och i
 nästa drag vinna kvalité men väljer att hålla i sina starka pjäser.) 32...Te-d6 33.
 Lc4 Da5 34. Lb5 Dc3 35. Tf-c1 Dxd3 36. Lxd3 T6-d7 37. Lb5! Tb7 38. La6 Tb-d7?
 (Bästa chansen bör vara att helt enligt tidigare planer släppa en kvalité med
 38... Tdd7 och försöka gnetta vidare.) 39. b7 d3 40. Lxe7 d2 41. Sxd2 och svart
 gav upp. Kommentarer:Jonas Granath

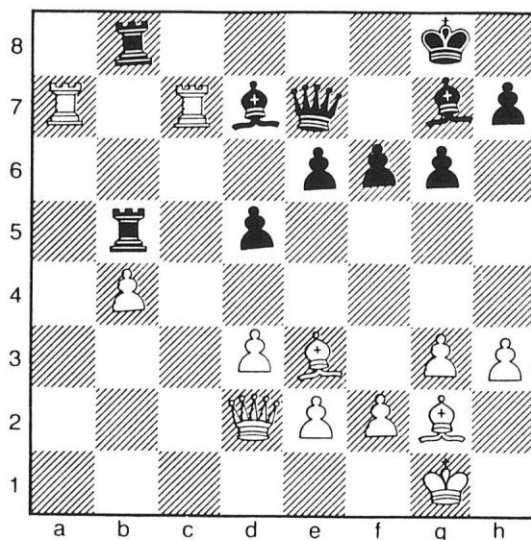
Björn Backlund höll emot bra mot Ingemar Schütz och lyckades därigenom greja
 en halva. Efter partiet kunde man dock konstatera att Backlund genom en
 taktisk finess kunde ha tagit hela poängen.

20. ... Db4!!

- 21. Dxb4 Txb2
- 22. Kh1 Tg4+
- 23. Te4 Lxe4
- 24. Dxe4 Txe4 och svart leder kvalitét.

Vid åttonde bordet besegrade Tomas Granath Magnus Fält vilket innebar att vi tog 3 1/2 poäng vid de tre sista borden. Nu var det tyvärr de fyra första bordens tur att inte få något och därigenom förlorade vi den här matchen också. Nu såg det mörkt ut. Skulle vi hålla oss kvar var vi tvungna att vinna och dessutom måste Wasa förlora mot Uppsala. Vi hade också en liten chans om antingen Lund eller Passanten förlorade stort men de två lagen möttes och säkrade ett nytt kontrakt genom några snabba remier. Som de flesta vet förlorade VÖSK med 3 1/2 - 4 1/2. Matchens ljusglimtar stod Robert Kostelac, Rolf Bergström och Björn Backlund för. Robert och Rolf vann och det gjorde Björn också. Hans motståndare förvånade hela publiken med sitt 25:e och sista drag. Björn hade en stark ställning när det här hände:

25...T5-b7 ??? VANUDÅ?! 26 Txb7 uppg.

Här följer Rolfs parti:

Vit: Rolf Bergström VÖSK

(Aljechin)

Svart: Ingvar Andreasson SK Kamraterna

- 1. e4 Sf6 2. e5 Sd5 3. c4 Sb6 4. d4 d6 5. exd6 exd6 6. Sf3 Le7 7. Le2 0-0 8. 0-0 Lf6 9. Sc3 Lg4 10. Le3 Sc6 11. b3 Te8 12. Dd2 d5 13. c5 Sc8 14. h3 Lf5 15. Ta-d1 a6 16. Sh2 b6 17. Lf3 Le6 18. Sg4 Le7 19. Sa4 S8a7 20. Le2 Sb5 21. cxb6 cxb6 22. Se5 Sxe5 23. dxe5 d4 24. Lf4 Te8 25. Ld3 g6 26. De2 Lg5 27. Lg3 Sc3 28. Sxc3 Txc3 29. Lxa6 Dc7 30. Ld3 Da7 31. f4 Lh6 32. Lf2 Td8 33. Kh1 Dc7 34. Le1 Te5 35. Lb4 Tcd5 36. Ld6 Da7 37. Lc4 Ta5 38. Lxe6 fxe6 39. Dg4 Dd7 40. Txd4 Txa2 41. Lc5 och svart gav upp!

Trots den här fina insatsen åkte vi alltså ändå ur elitserien, men vi kommer igen!

NU SKRATTAR MAN INTE LÄNGRE...

1979 var det rätt så dålig fart på klubben och Senior-A-laget var bara lite bättre än Lag III är nu. De bästa spelarna försvann normalt till andra orter eller till Västerås ASK. Då bestämde nya styrelsen att man skulle göra en stor ungdomssatsning, fastän årsmötet absolut inte ville riskera några pengar. Då körde jag igång på egen risk med hjälp av i första hand KG Stolt och Jonas Nordström. Målet var att bli en div II-klubb (där VASK var ett topplag) så att ingen skulle byta klubb, för att få spela i en högre division. Det trodde alla var möjligt utom jag (och Stolt?). Schack-Fyran råkade starta på en gång, vilket vi fick mycket hjälp av. Vi blev snabbt störst och bäst i distriktet på ungdomssidan fastän de andra klubbarna fick samma draghjälp. Vi blev ändå motarbetade inom klubben! Man ville t ex inte välja personer förrän i september, fastän verksamheten numer startade i augusti, och nu var så stor att man kunde behöva planera - och då kan det vara bra att veta vem man ska planera med. Det gick så långt att vi sa på årsmötet: "Nu struntar vi i er och blir bara ungdomsledare om ni fortsätter att göra arbetet onödigt jobbigt för oss." Då fick vi med motstånd igenom våra förändringsförslag. Något år senare hade den störste motståndaren märkt att satsningen var bra för klubben och berömde oss!

Hösten 1983 gjorde vi första storsatsningen på Skol-SM och åkte en gammal skraltig fd stadsbuss till Skara. På en gång hade vi ordnat första (?) klubbtröjorna. De var citrongula och lyste lång väg. I en klass (-72) satt vi ett tag på tre av de fyra första platserna och det syntes ju tydligt! Vi blev inofficiellt fjärde bästa klubben, och övriga schacksverige märkte för första gången att vi var bra. Vi blev inbjudna till inofficiella Kadettlag-SM (för sex lag) i Göteborg. Där hade vi ingen chans mot de bästa men kom före Göteborg minus Manhem I, men då hade vi med två Kungsörspelare på bord 3-4. Det fanns ingen officiell tävling alls för bästa ungdomsklubb i Sverige. 86-87 fick vi igenom Kadett- och Juniorlag-SM, men man hade gjort en del tokiga ändringar av kvalificeringsförslagen. Första Kadettlag-SM-finalen spelades i Västerås. När man efter klagomål ändrade kvalreglerna till något ännu sämre, trots att det påpekades, visade jag olämpligheten genom att utnyttja den tokiga regeln. Jag trodde att det skulle ge resultatet att VÖSK B gick till final. Det hade man gjort ändå! Nu blev det Västerås SA som tjänade på det. Utav finalen var tre från Stockholm och tre från Västerås (!), vilket riksradiion tyckte var så "märkvärdigt" att det blev en intervju. Vi kom 2:a + 5:a i finalen och var nu tydligen näst bästa klubb i Sverige! Länge var vi enda klubben, som kvalat in till alla Kadett- och J-lagsfinalerna. Första missen kom våren 1990.

Seniorlaget förbättrades oväntat snabbt och plötsligt. VASK höll på att ta större delen av Skultunas spelare. Vi bildade Aros-Alliansen med Skultuna. 8 spelare av A-lagsklass från Skultuna, VASK och från VASK återvändande VÖSK-are funderade på om de skulle spela för oss. Alla verkade vänta på att de andra skulle bestämma sig först, så att de fick se hur bra laget blev. Tomas Olhem bestämde sig för att gå tillbaka till oss, vilket gjorde att de flesta tveksamma bestämde sig för att spela för Aros-Alliansen. Vi gick upp på dispens. Sedan fastnade vi i div III, fastän vi redan 1983-84 var väldigt nära att gå upp. Vi fick vänta till Schack-Fyrorna kom in i A-laget. 1988-89 vann vi (Aros-Alliansen hade upphört) div III med en medelålder på 19,7 år! Vid firandet sa ungefär hälften på skoj (?) att det var lika bra att vinna div II direkt, och så gjorde man det! Sedan dröjde det bara två år innan vi vann div I!!!

Det här visade att det viktigaste är att det ska vara roligt plus att laget är viktigast. Det behövdes mycket gnejsning och basketträning för att få fram VÖSK-lagkänslan. Bl a förändrades en av de sämsta lagspelarna, Paul Hansson, till en lagpådrivare, när han förstod vitsen med lag och den dubbla chansen till glädje. Nu skrattar ingen längre åt ursprungsmålet...

Thomas Lundquist